

Julka Nežič, Spokorno bogoslužje:
KAMNI V MOJEM ŽIVLJENJU

Na mizo postavimo križ, ob njem svečo in posodo, v katero bomo med bogoslužjem položili kamne. Vsak si namreč že prej poišče en kamen, ki ga na začetku bogoslužja položi na mizo pred sabo.

Vsi: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Oče: Danes smo povabljeni, da priznamo sebi in drug drugemu, da v našem življenju ni vse tako, kot bi moralo biti. Stopili bomo pred Boga, ki nam ponuja svojo roko, da jo primemo in hodimo skupaj z njim. Prosili ga bomo, naj nam odpusti naše grehe in nam pomaga, da se bomo poboljšali.

Vsi zapojemo primerna pesem, npr. O grešna stvar, le premišluj (1. kitica).

Oče: Vzemimo v roke kamen, ki smo si ga izbrali in se ob njem zamislimo.

Mati: Kamni so veliki ali mali, oglati ali okrogli, robati ali gladki, vsi pa so trdi in hladni. Če jih držim dalj časa v roki, se sicer ogrejejo, a se ne zmehčajo.

Iz kamnov lahko zgradimo cesto, oporni zid ali hišo. Umetnik bo iz njih lahko sestavil mozaik ali kamen oblikoval v kip.

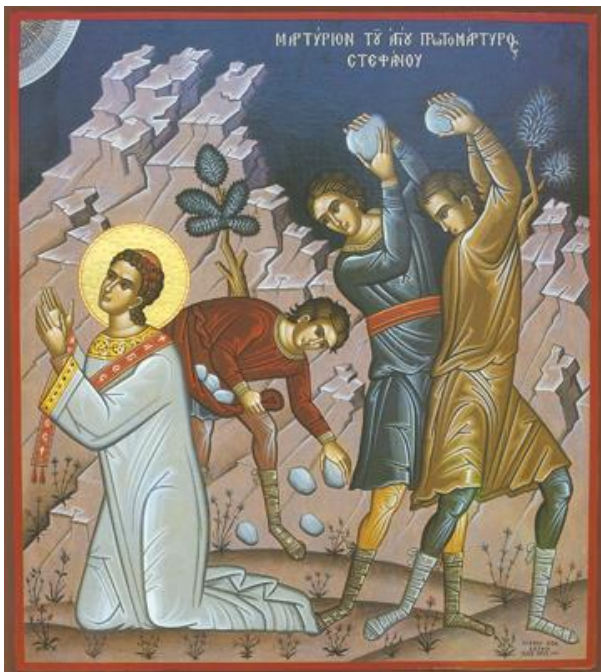
Kamen lahko vržem in z njim koga poškodujem, celo ubijem.

Lahko si ga obesim okrog vratu in se pogreznem v globino reke.

Večkrat pravimo: »Tvoje besede so trde kot kamen.« Ali: »Njegove besede so me zadele kot kamen.« Ali: »Svojim otrokom daje kamen namesto kruha.« Ali: »Pot mojega življenja je posuta s samimi kamni.« Ali: »Tako je jokal, da bi se ga še kamen usmilil.« Ali: »Držal se je, kot da bi mu padel kamen s krone.«

Oče: Tako in podobno lahko razmišljamo o kamnih. Tudi v Svetem pismu najdemo mesta, ki govorijo o kamnih. Na primer tole v Apostolskih delih.

Slike: <https://www.amazon.in/PEBBLE-WORLD-Stone-Pebbles-Pack/dp/B01D0136EC>
<https://skete.com/product/martyrdom-of-st-stephen-f144/>
<https://novice.svet24.si/clanek/novice/crna-kronika/5af4009e78c5b/presustnico-do-vratu-zagrebli-v-zemljo-in-kamenjali-do-smrti>

Bralec: Štefan je bil poln milosti in moči in je delal velike čudeže in znamenja med ljudmi. Toda vstali so nekateri iz shodnice ... in nekateri iz Kilikije in Azije ter se prerekali s Štefanom. In niso se mogli ustavljati modrosti in Duhu, v katerem je govoril ... Ko so slišali njegov govor, so zavpili z močnim glasom, si zatisnili ušesa in vsi hkrati planili nadenj. Pahnili so ga iz mesta in ga kamnali. In priče so položile svoja oblačila k nogam mladeniča, ki mu je bilo ime Savel. In kamnali so Štefana. Ta pa je molil in govoril: »Gospod Jezus, sprejmi mojega duha!« Nato je pokleknil in zaklical z močnim glasom: »Gospod, ne prištevaj jim tega greha!«

Oče: Pred nami se je odigral zelo znan prizor: na eni strani Štefan, na drugi njegovi sovražniki. Ti si zatisnejo ušesa, da ne bi slišali, kaj Štefan govori. Zgrabijo ga in ga nasilno odvedejo iz mesta. Pograbijo kamne in ga z njimi obmetavajo do smrti. Ali ni že vsak od nas doživel kaj podobnega: ko so besede padale kot kamni, ali pa so govorile tudi pesti. Vprašajmo se:

Mati: Kako ravnam takrat, ko smo v družini glede pomembnih stvari različnega mnenja? – Ko se v službi ali šoli krešajo različna stališča? – Ko debatiramo s sosedi in prijatelji? – Sem pripravljen drugemu priznati, da ima prav? Da ima pravico do lastnega mnenja? – Sploh poslušam njegove razloge ali pa takoj začnem s prepirom?

Tišina.

Oče: Jezus je v svojih govorih nekajkrat spregovoril o kamnih. Prisluhnimo najprej evangelistu Mateju, nato pa še evangelistu Janezu.

Bralec: Tisti čas so učenci stopili k Jezusu, on pa jim je rekel: »Kdor pohujša enega od teh malih, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, da se mu obesi mlinski kamen na vrat in se potopi v globino morja ... Gorje človeku, po katerem pride pohujšanje.«

Oče: Kako trde so te Jezusove besede. On, ki je bil razumevajoč in usmiljen do cestninarjev in grešnikov, ki je šel v smrt za grešnike, pravi: »Bolje bi bilo...« Te besede lahko razumemo šele takrat, ko se zavemo, kaj pomeni drugega pohujšati. Pohujšanje je druga beseda za navajanje v greh in s tem v pogubo. Za Jezusa je brez dvoma največja krivda, ki si jo človek naloži na ramena prav ta, da s svojimi besedami ali s svojim življenjem drugega vodi v pogubo. Zato so njegove besede tako trde: bolje bi bilo umreti kot pa pohujšati drugega!

Mati: Smo že kdaj storili kaj takega, kar bi lahko imenovali pohujšanje? Kaj je bilo to? – Morda smo koga silili v laž, ga nagovarjali h kraji, lenobi? – Mu grozili, da ga ne

Slike: <https://www.amazon.in/PEBBLE-WORLD-Stone-Pebbles-Pack/dp/B01D0136EC>

<https://skete.com/product/martyrdom-of-st-stephen-f144/>

<https://novice.svet24.si/clanek/novice/crna-kronika/5af4009e78c5b/presustnico-do-vratu-zagrebli-v-zemljo-in-kamenjali-do-smrti>

bomo imeli več radi, če ne bo storil, kar želimo? – Morda smo mu z nedostojnim govorjenjem vliвали strah in gnus do spolnosti? – Morda smo z obrekovanjem drugih povzročali sovraštvo? – Morda se je kdo zaradi našega načina življenja oddaljil od Cerkve in župnije? – In kako je z našim dobrim zgledom? Ali od drugih (zakonca, otrok) zahtevamo in jim nalagamo težka bremena, ki jih sami nismo pripravljeni nositi?

Trenutek tihote za razmislek.

Bralec: Pismouki in farizeji so pripeljali pred Jezusa ženo, ki je grešila. Postavili so jo v sredo in mu rekli: »Učitelj, tole ženo smo zasačili, ko je bila nezvesta. Mojzes nam je v postavi ukazal take kamnati. Kaj pa ti praviš?« ... Jezus se je sklonil in s prstom pisal po tleh. Ko pa so ga kar naprej spraševali, se je vzravnaval in jim rekel: »Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo.« Ko so to slišali, so drug za drugim odhajali,

od najstarejših dalje. In Jezus je ostal sam z ženo. Vzravnaval se je in ji rekel: »Kje so, žena? Te ni nihče obsodil?« Rekla je: »Nihče, Gospod.« In Jezus ji je dejal: »Tudi jaz te ne obsojam. Pojdi in ne greši več!«

Oče: Grešnici gotovo ni bilo lahko, pa tudi tistim ne, ki so molče odhajali. Žene Jezus sicer ni obsodil, toda njegova zapoved je bila jasna: »Pojdi in ne greši več!« Zelo veliko je zahteval od nje. – Drugi so odhajali osramočeni, kajti Jezus je - ne da bi s prstom pokazal na katerega – vsakemu stopil na žulj: »Če si upaš trditi, da si brez greha, potem vrzi kamen.« Bi so to upal trditi?

Mati: Kolikokrat smo se čutili brez greha in smo metali kamne v druge? Zakaj smo si vzeli to pravico? – Smo se zavedali, da lahko vsak kamen rani? Ali ne bi več zalegel dobrohoten opomin, molitev za grešnika, dober zgled? – Morda pa potrebujemo grešnega kozla, da opravičimo sebe? Na primer žensko ali moškega, ki je prelomil zakonsko zvestobo; sosedove otroke, ki imajo težave z učenjem ali disciplino; učitelje, ki so krivični do otrok; starše, ki ne razumejo današnje mladine; duhovnike, katehistinje, ki od vernikov oz. otrok preveč zahtevajo. Morda krivimo za vse slabo Boga in ves svet - samo, da nismo mi krivi.

Trenutek tihote za razmislek.

Mati: Smo imeli kdaj občutek, da je kdo vrgel kamen v nas? – Smo bili pripravljeni sprejeti ta kamen kot opomin, kot zdravilo, da moramo postati drugačni? Ali pa je v nas povzročil nov greh: jezo, kletev, maščevanje? – Če smo mi med tistimi, ki stojijo ob Jezusu in grešnici, kaj piše Jezus v pesek o nas? Katere naše grehe, slabe misli in dejanja? – Nas morda očita joče gleda?

Trenutek tihote za razmislek.

Slike: <https://www.amazon.in/PEBBLE-WORLD-Stone-Pebbles-Pack/dp/B01D0136EC>
<https://skete.com/product/martyrdom-of-st-stephen-f144/>
<https://novice.svet24.si/clanek/novice/crna-kronika/5af4009e78c5b/presustnico-do-vratu-zagrebli-v-zemljo-in-kamenjali-do-smrti>

Oče: V teh trenutkih zbranosti je Jezus pisal v pesek tudi besede in dejanja iz našega življenja. Toda ne pozabimo: pisal je v pesek. Potrebna je samo ena poteza njegove roke in že izgine, kar je bilo napisano. Kamne, ki ponazarjajo naše grehe, bomo sedaj položili Jezusu k nogam.

Vsak položi svoj kamen v posodico pred križem.

Oče: Naših kamnov, naših grehov je veliko. Vsak od njih je naredil Jezusov križ težji. Toda ne pozabimo: Jezus nas ima rad. Njegova ljubezen je večja od naših grehov, od naše krivde. Naše kamne je sprejel, z njimi pa naše grehe, našo krivdo. Pripravljen nam je vse odpustiti, če se kesamo in mu obljubimo, da se bomo trudili biti boljši. Vse, kar je o nas zapisal v pesek, bo s svojo roko zbrisal, zato molimo:

Vsi (stoje): Moj Bog, žal mi je, da sem grešil in žalil tebe, ki si moj najboljši Oče. Trdno sklenem, da se bom poboljšal. Pomagaj mi s svojo milostjo. Amen.

Oče: Skupaj z Jezusom prosimo nebeškega Očeta:

Vsi: Oče naš ...

Oče: Gospod Jezus, ki si nesel naše grehe na križ, in nas s svojo smrtjo in vstajenjem odrešil, okrepi našo vero in utrdi naše upanje, da bomo s tvojo pomočjo postali boljši. Z ljubim Sinom nas blagoslovi.

Vsi: Devica Marija.

Slike: <https://www.amazon.in/PEBBLE-WORLD-Stone-Pebbles-Pack/dp/B01D0136EC>
<https://skete.com/product/martyrdom-of-st-stephen-f144/>
<https://novice.svet24.si/clanek/novice/crna-kronika/5af4009e78c5b/presustnico-do-vratu-zagrebli-v-zemljo-in-kamenjali-do-smrti>